

tror dog, at der er al Anledning til at advare mod at overvurdere Rækkevidden af den hertil sigtende Lovforanstaltning. Det maa nemlig vel erindres, at naar Spørgsmaalet bliver om Udviklingen af Københavns Havn, frembyder dette Spørgsmaal to væsensforskellige Sider. Der er for det første den Side af Udviklingen, der vedrører Betjeningen af Trafikken, altsaa Havnens Besejlingsforhold, Dybdeforhold, Bolværksanlæg, Losse- og Ladeapparater m. v. Mod denne Side af Havnens Udstyr til Konkurrence er der ikke i Betænkningen fremsat nogen som helst Anke og sikkert med Rette. Københavns Havn har i saa Henseende vist ubetinget fulgt med Tiden. Alene i det Tidsrum, der er forløbet, siden Frihavnen blev aabnet, er der i Københavns Havn anvendt 10 Mill. Kr. rundt og fuldt til Forbedringer og Anlæg. Dels derved, dels ved det moderne og store Frihavnsanlæg maa Københavns Havn vist siges at staa fuldt paa Højde med andre moderne Havne. Men saa er der den anden Side af Udviklingen, den, der gælder Trafikken paa Havnene, og det er i den Henseende, at Tempoet i Udviklingen maa siges at være for langsomt. Altsaa, Etablisementet selv maa sikkert skønnes at være i fuldgod Orden; det er kun Søgningen til Havnen, der lader en Del tilbage at ønske. Det hævdes, at Organisation af den nuværende Administration er i for høj Grad foreldet; den hviler jo ogsaa paa en 54 Aar gammel Lov, nemlig paa den før omtalte Lov af 30. December 1858. Det hævdes, at Administrationen er for sammensat, for langsomt virkende med en for sparsom Repræsentation for de Erhverv, der er særlig interesserede i Trafikken paa Havnen. Til Afløsning herfor bestemmer saa Lovforslagets § 1 kort og godt, at Københavns Havnevæsen bestyres af et Havneraad, alene derved gives der Administrationen fri Bane for det Initiativ, den Handlekraft og de opportune Dispositioner til hurtig Gennemførelse af Foranstaltninger, der kan bidrage til at fremme Trafikken. Betydningen heraf støttes yderligere ved Bestemmelsen i § 2 om, at Havneraadet skal omfatte Repræsentanter for de forskellige Erhverv, der er særligt interesserede i Trafikken paa Havnen. Der tilføres derigennem Administrationen friske Impulser til at træffe de Foranstaltninger, der er i Trafikkens Interesse, og til at være lydhør overfor berettigede Krav fra Erhvervenes Side dels vedrørende Lettelser i Trafikken, dels Imødegaelsen af Konkurrencen. Altsaa, i al Almindelighed maa

jeg finde disse Bestemmelser i sin Orden. Jeg skal om et Øjeblik vende tilbage til nogle enkelte Bemærkninger, som jeg har at knytte til Lovforslaget, men jeg vil endnu i denne Forbindelse bemærke, at jeg ogsaa finder det naturligt, at saavel Stat som Kommune bliver repræsenterede i Havneraadet. Den direkte Tilknytning mellem Kommunens og Havnens Interesser er jo øjensynlig. Den er jo allerede erkendt ved Loven af 30. December 1858, endogsaa i en meget fremtrædende Grad. At ogsaa Staten maa have Indseende med Administrationen af et Aktiv som Københavns Havn, finder jeg aldeles selvfølgelig.

Ved § 6 tilsigtes der jo en Tilvejebringelse af forhøjede Indtægter for Havnen. At disse tiltrænges, turde fremgaa af, hvad der derom udtales i Betænkningen, at de i Frihavnsloven § 8 bestemte Afgiftsnedsettelser „bragte Københavns Havn saa langt ned i Afgifter under samtlige konkurrerende Havne, at Afgifterne i dem af disse, der er billigst, dog stiller sig ca. 50 pCt. højere end Afgifterne i Københavns Havn”. Jeg fæster mig i saa Henseende ogsaa ved de Udtalelser i Betænkningen, hvor det hedder, at Udbyttet af den i Frihavnen indskudte Anlægs kapital paa over 14 Mill. Kr. i den hidtil forløbne Aarrække kun har udgjort ca. 1,12 pCt., unægtelig en meget beskedent Rente. Den Maade, hvorpaa man tænker sig disse forhøjede Indtægter for Havnen tilvejebragte, er den, at den nuværende Afgift i Form af Bolværks-, samt Pæle- og Bøjepenge pr. Tons af Skibene agtes forhøjede med 15 Øre, hvorimod man lader den bestaaende Vareafgift af henholdsvis 5 à 10 Øre ved Bolværkerne samt Bøjer og Pæle bestaa uforandret.

Dette har altsaa i al Almindelighed min Tilslutning, men saa har jeg endnu til Slutning at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger vedrørende Lovforslagets Tekst og Affattelse. Saavel det ærede Medlem, der først talte, som det ærede 10de kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen) pegede paa Bestemmelsen om, at Havnedirektøren skal være Formand for Havneraadet, en Bestemmelse, som ikke tiltalte de ærede Medlemmer. Det forekommer mig, at skal vi bort derfra, maa vi ind paa at etablere en særlig Havneforvaltning og et særligt Havneraad, og saa er vi inde paa den nugældende Dualisme, og saa synes det mig, at den egentlig tilsigtede Vinding ved dette Lovforslag, at det skulde sætte Administrationen i Stand til at handle hurtigt og resolut, gaar tabt. Det er muligt, at